גוט שבת אלע אידן. המשך פון פאריגע וואך... לעצטע וואך האט מען דערציילט ווי דער "יד לאחים" עסקן ר' ברוך יאדלער האט צוגעהערט דעם אינטערעסאנטען מעשה פון א בעל תשובה, ווען די צוויי זענען געווען צוזאמען ליידער אין דעם זעלבן שפיטאל צימער. יענער איד וואס הייסט ר' יחיאל, האט דערציילט ווי אזוי ער מיט זיין בני משפחה זענען ערשט אינטערעסירט געווארן אין אידישקייט. יעצט לאמיר ווייטער דערציילן דעם מוראדיגען סיפור.

דער איד וואס האט מקרב געווען ר' יחיאל האט געהייסן רב שפירא. עטליכע וואכן נאכדעם וואס ר' יחיאל האט ערשט געטראפן רב שפירא אין שבת, איז רב שפירא טאקע געפארן צו דעם פרייען קיבוץ וואו ר' יחיאל האט געוואוינט מיט זיין משפחה. רב שפירא האט זיי איבערגערעדט אז זיי זאלן זיך אריבערציען צו א פרומען קיבוץ וואו זייער אידישקייט וועט זיך קענען אנטוויקלען.

זיי זענען נאך נישט גרייט געווען צו פארלאזן זייער באקוועמליכען היים אין דעם פרייען קיבוץ צו גיין אנהייבן פון פריש א נייע לעבן אין א פרעמדען פלאץ. זיי האבן מורא געהאט אז דאס לעבן אין דעם נייען קיבוץ וועט אפשר נישט זיין אויף דעם סטאנדארט פון זייער יעצטיגע דירה. חוץ דעם וועט עס קאסטען אסאך געלט צו גיין וואוינען אין א נייען פלאץ. איין טאג, אבער, איז אנגעקומען א בריוו וואס האט אלעס געטוישט.

ר' יחיאל'ס רביצן מרס. קרוגער האט באקומען א בריוו פון דעם "ווידערגוטמאכונג" מוסד אין דייטשלאנד. עס איז א מוסד וואס האט באהאנדעלט מיט העלפן אידן נאך די מלחמה צו באקומען געלט פון די דייטשע רעגירונג פאר אידן'ס פארמעגן וואס די רשעים האבן אוועקגענומען אין די מלחמה יארן. די דייטשע רעגירונג האט אנגענומען מר. קרוגער'ס טענות, און זיי האבן איר צוגעזאגט אז עס וועט אנקומען א טשעק יעדען חודש. מיט דעם געלט האבן יחיאל מיט זיין משפחה געקענט שוין גיין וואוינען אין דעם פרומען קיבוץ. דורך דעם, מיט די צייט זענען די קרוגערס געווארן אמת'ע בעלי תשובה'ס!

ר' ברוך האט אלעס צוגעהערט מיט אן אפענע מויל. ער האט באדאנקט ר' יחיאל פארן דערציילן דעם מעשה. ר' ברוך האט אים געזאגט אז לכאורה האט ער געהאט א זכות אבות צו קענען זוכה זיין צו ווערן בעלי תשובהס און צו האבן אזעלכע לעכטיגע קינדער. דאן האט ר' יחיאל אנגעהויבן צו דערציילן נאך א סיפור וועגן די אינטערעסאנטע השתלשלות וואס האט זיי צוגעברענגט צום אידישקייט.

ר' יחיאל האט דערציילט אז אין די מלחמה יארן איז ער געווען איינער פון די "ילדי טעהעראן," קינדער וואס האבן דורכגעלעבט די מלחמה, און מען האט זיי צוזאמענגענומען און אוועקגעשיקט קיין ארץ ישראל דורך טורקיי און טעהעראן. מען דארף דא דערמאנען אז אין די ערשטע פאר יאר נאך די מלחמה האט מען געדארפט אריינשמוגלען אידן אין ארץ ישראל, ווייל די בריטישע וואס האבן דעמאלט געהערשט איבער א"י האבן נישט אריינגעלאזט קיין סאך אידן. ר' יחיאל וואס איז דעמאלט געווען א יונגער בחור, איז געפארן א לאנגע געפערליכען וועג צו קענען אריינקומען קיין א"י. ליידער האט מען אסאך פון יענע קינדער געלייגט אויף פרייע קיבוצים. וויבאלד אז די אלע קינדער זענען געווען ליידער יתומים, זענען נעבאך נישט געווען דארט קיין עלטערן צו נעמען קעיר פון זייערע קינדער. ווען ער איז געווארן אביסל עלטער האט מען געוואלט אים משדך זיין מיט א געוויסע יתומה פון דייטשלאנד.

די יתומה האט דערציילט ווי די דייטשע חיות ימ"ש, זענען פלוצלונג איין טאג אריינגעבראכן אין איר משפחה'ס הויז. זי איז דעמאלט געווען א 7 יעריגע קינד. די אידן האבן דעמאלט געהערט שמועות אז די רשעים רייסן אוועק קינדער פון עלטערן. אין די לעצטע רגע וואס זי האט געזען איר מאמע אין די וועלט הי"ד, האט איר מאמע געזאגט צו איר, "מיין טייערן קינד, באלד גייען זיי אונז אוועקשיקען, און ווער ווייסט אויב מיר גייען זיין נאכאמאל צוזאמען? איך וויל אז דו זאלסט מיר צוזאגן איין זאך. דו ביסט צו יונג צו פארשטיין אלעס יעצט, און איך קען דיר נישט מסביר זיין. אבער איך בעט דיך, זאג מיר צו אז דו גייסט האלטן א כשר'ע שטוב!"

דאס קליין מיידל איז געווען צומישט צוליב די שלעכטע זאכן וואס האבן געשען ארום זיי, אבער זי האט געזען דעם ערנסטקייט אין איר מאמע'ס פנים, און זי האט עס טאקע צוגעזאגט. באלד דערנאך האבן די רשעים ימ"ש אוועקגענומען אירע עלטערן, און זי האט נעבאך קיינמאל נישט געזען איר טאטען און מאמען.

נאכדעם וואס זי איז באפרייט געווארן, איז זי אויך געפארן קיין א"י. מען האט איר געלייגט אויף דעם זעלבן קיבוץ וואו יחיאל איז געווען. זי האט געזאגט אז זי וועט נאר מסכים זיין צו א שידוך טאמער דער בחור וועט מסכים זיין צו האלטן כאטש א כשר'ע שטוב. דעמאלט זענען ביידע פון זיי געווען פריי ווייל כאטש זיי זענען געקומען פון אידישע שטובער, זענען זיי אוועקגעריסן געווארן פון זייערע משפחות ביי די יונגע יארן. וועגן דעם האבן זיי כמעט נישט געוואוסט פון אידישקייט, ווייל קיינער האט זיי נישט מחנך געווען אויף דעם דרך השם.

יחיאל האט געטראכט אז עס וועט זיין שווער אויפן קיבוץ צו האלטן א כשר'ע שטוב, ווייל זיי האבן דאך געוואוינט צווישן פרייע חברה. יחיאל האט געוואלט עס דורכטראכטן איידער ער וועט עס אינטערנעמען. ר' יחיאל איז אבער ב"ה צוריקגעקומען אפאר טעג שפעטער צו זאגן אז ער איז טאקע מסכים צו דעם שידוך אפילו בתנאי אז זיי מוזן האלטן א כשרע שטוב. דערנאך האבן זיי ב"ה טאקע חתונה געהאט.

מיט מסירת נפש האבן זיי געהאלטן א כשר'ע שטוב אויף דעם פרייען קיבוץ די אלע יארן. דורך דעם גאנצען צייט דארט האבן זיי געהאלטן די הלכות שטילערהייט, כדי די פרייע קיבוצניקס זאלן זיי נישט טשעפענען. און ביז זיי האבן געטראפן רב שפירא, וואס האט זיי מקרב געווען, איז א כשר'ע שטוב געווען דאס איינציגסטע זאך וואס זיי האבן געהאלטן! ר' יחיאל האט געענדיגט דערציילן זיין סיפור צו ר' ברוך.

דער "יד לאחים" עסקן ר' ברוך האט אלעס צוגעהערט און ער האט געשמייכעלט, זאגענדיק צו ר' יחיאל, "איך האב געוואוסט אז דיין קינדער זענען הייליג! זיי זענען באמת הייליגע קינדער!" דאן האט ר' ברוך עס געחזרט נאכאמאל, "הייליגע קינדער... עס איז טאקע נישט קיין פלא אז דו האסט זוכה געווען!"

איינע פון די ברכות וואס דער אייבערשטער זאגט אונז צו אויב מיר גייען היטן די תורה איז "...והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם." די לשון ווייזט אויף א שטארקע נאנטשאפט צווישן אונז און דעם רבונו של עולם. אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "אני לדודי ודודי לי" (שיר השירים ו,ג) דורך טון מצות מיט מסירת נפש, ווייזן מיר ווי שטארק מיר ווילן זיין דעם אייבערשטענ'ס באליבטען פאלק. **גוט שבת אלע אידן.**

נתרם לרפו"ש של מרדכי מענדל בן ציפורה יוטא, שאשא מלכה בת גאלדא, צבי בן חנה, יהודה בן אסתר, משה דוד בן מרים בתשח"י

לע"נ אברהם בן ליפא ע"ה • לנדב גליון זה לרגל שמחה או אירוע אחר, נא להתקשר למתתי' וואלפבערג 3234–362 (845)

כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו (שבת קיח:) - **נא לעיין דף זה לאחר התפילה**